

ТЕ Ж Ъ К Ъ П Ж Т Ъ

Детето

Хей, добре дошъл ми пакъ,
Бълодрешко дългокракъ!
Да ми бждешъ здравъ и живъ —
все така напетъ, красивъ.
Я сега ми разкажи
безъ украса и лъжи,
леко ли насамъ летъ,
или зло те сполетъ?

Щъркелътъ

Тя, приятелю, е мжтна!
Щѣхъ насмалко да се гътна
право въ морскитѣ вълни. —
Рѣяхъ се нощи и дни
като облаче въ простора.
Изведнажъ ме сви умора.
Ето дяволска беда,
рекохъ си и се огледахъ:
долу — бездни отъ вода,
горе — облаци въ безреда.
Писано било въ море
най-безславно да се мре.
Молихъ въ сетна изнемога
помощъ нѣкаква отъ Бога.
И какво видѣхъ тогава!
Царствено подъ мене плава
среброкрила чудна птица
съ златозарна колесница.
Въ нея майчицата Пролѣтъ
съ погледъ милостивъ и воленъ.

Детето

Що се случи по-нататъкъ?

Щъркелътъ

Азъ щѣ бжда твърде кратъкъ:
паднахъ посрѣдъ купъ цвѣтя
въ скутитѣ на Пролѣтѣта.
Като майка родна, свята,
тя ме спусна на земята,
а сама, безъ пжтъ и бродъ,
полетѣ въ самия сводъ
на уста съ благословъ
за животъ честитъ и новъ.
Де да бѣхъ, напимѣръ, славей,
съ пѣсни бихъ я тукъ прославилъ.
Но не съмъ съвсемъ бездаренъ,
знамъ да бжда благодаренъ:
по блата и по ливади
гълтамъ жаби — стари, млади,
да не крѣкатъ презъ нощѣта,
за да спи спокойно тя,
тази наша майка Пролѣтъ,
съ погледъ милостивъ и воленъ.

Доста. Много се увлѣкохъ!
Бърза работа ме чака.
Па и ти чети урока,
а пжкъ утре нашироко
ще побѣримъ и за друго.

Детето

Искамъ приказка отъ Юга!

Щъркелътъ

Хемъ голѣма и за всичко:
и за хора, и за птички,
за пустини и моря.

Детето

Отсега благодаря!

Христо Огняновъ

